

§ 10.

Sundhedskommissionen kan paahyde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et af de i § 4 omhandlede Lokaler, hvor der ydes ham behørigt Lægetilsyn og Forpleining, og hvor han er pligtig til at forblive, indtil han uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes. Saadant Paabud kan ogsaa gives til Sagttagelse sa tvivlsomme Tilfælde. Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patientens omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

§ 11.

Derfor Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi han kan isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Sundhedskommissionen at paase, at det Fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og til den Hensigt kan det af Sundhedskommissionen anordnes, at Afgang til vedkommende Beboelsesleilighed eller Hus formenes Enhver, i fornødent Fald ved Afspærring. Sundhedskommissionen kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Gjennemførelsen af de fornødne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle Vedkommende ere pligtige at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen flyttes fra den Bolig, hvor han er taget under Behandling.

§ 12.

Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angreben af den paagjældende Sygdom, som Enhver, der er kommen i saadan Berøring med Sygdommen, at han befrægtes at være smittesprende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen paahydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Gjenstande, nøie at efterkomme de saaledes givne Paabud.

§ 13.

Sundhedskommissionen kan paahyde Beboerne af Beboelsesleiligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at udflytte, ligesom den derefter kan kræve de frastlyttede Leiligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paahyde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne, Alt imod fuld Erstatning til Vedkommende.

Uformuende Forældres Børn skulle, saa vidt muligt, hvis Forældrene ønske det, saa længe Sygdommen varer i deres Hjembolig, anbringes i god Pleie andet Steds paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp.

Hvor Desinfektion af værlige Gjenstande skjønnes at være forbunden med uforholdsmæssige Ulemper, kunne disse af Sundhedskommissionen foranstaltes opbrændte, mod at der ydes Eierne Erstatning.

§ 14.

Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have haft Ophold, samt Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstrækkeligt rensede og desinficerede.